

Προς: κ. Θεόδωρο Σκυλακάκη , Υπουργό Ενέργειας και Περιβάλλοντος

Κοιν: κα. Αλεξάνδρα Σδούκου, Υφυπουργό Ενέργειας και Περιβάλλοντος
κ. Αριστοτέλη Αιβαλιώτη, Γενικό Γραμματέα

Αθήνα, 16 Σεπτεμβρίου 2024

Θέμα: Δημόσια διαβούλευση για το αναθεωρημένο Εθνικό Σχέδιο για την Ενέργεια και το Κλίμα

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ,

Είναι προφανές ότι η προσοχή μας επικεντρώνεται στα σημεία του Εθνικού σχεδίου, που αναφέρονται σε θέματα, που αφορούν και επηρεάζουν τη διεθνή ανταγωνιστικότητα της εγχώριας βιομηχανίας, καθώς επίσης στην ανάγκη για την αλλαγή του μοντέλου αγοράς, ώστε η χαμηλή τιμή των ΑΠΕ να περνάει στις βιομηχανίες έντασης ενέργειας, στο πλαίσιο της σχεδιαζόμενης πράσινης μετάβασης.

Ειδικότερα θεωρούμε ότι στο προς διαβούλευση κείμενο έχουν υποβαθμιστεί οι επιπτώσεις από την εφαρμογή των μέτρων, όπως το CBAM και οι νέες ρυθμιστικές αλλαγές στο ΕΣΕΚ με τη σταδιακή κατάργηση των δωρεάν δικαιωμάτων προς τη βιομηχανία έως το 2035.

Μέτρα που η εφαρμογή τους έχει σχεδιαστεί να ξεκινήσει ήδη από το 2026 σε ευρωπαϊκό επίπεδο, τα οποία αφενός θα πλήξουν καίρια την ανταγωνιστικότητα της βιομηχανίας, αφετέρου θα επιφέρουν σημαντική αύξηση της τιμής σε μια σειρά βιομηχανικών προϊόντων, όπως θα αναλύσουμε σε ειδικό κεφάλαιο.

Έχουμε επίσης επανειλημμένα επισημάνει ότι η ελληνική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας παρουσιάζει δομικά χαρακτηριστικά ολιγοπωλίου, καθώς συμμετέχουν μόνο 4 καθετοποιημένοι παίκτες, με αποτέλεσμα την παντελή έλλειψη συνθηκών ανάπτυξης έστω στοιχειώδους ανταγωνισμού.

Από τη στιγμή μάλιστα, που ότι οι τιμές της χονδρεμπορικής αγοράς μεταφέρονται άμεσα στα τιμολόγια των απλών καταναλωτών (πρώτα με τη ρήτρα αναπροσαρμογής, σήμερα με τα πράσινα και κίτρινα τιμολόγια και αύριο με τα πορτοκαλή), καταλήγουμε εύκολα στο συμπέρασμα ότι οι παραγωγοί δεν έχουν κανένα ρίσκο να εκτοξεύουν με τις προσφορές τους τις τιμές στη χονδρεμπορική αγορά, όταν οι συνθήκες τους το επιτρέπουν. Διότι οι ίδιοι παίκτες ως προμηθευτές, απλά περνούν τις όποιες υψηλές τιμές της αγοράς κατ' ευθείαν στα τιμολόγια τους στη λιανική, χωρίς ζημία.

Επομένως ήταν αναμενόμενο να δούμε την εκτόξευση των τιμών έως και 946 €/MWH, με αφορμή την υψηλή ζήτηση για εξαγωγές προς Βουλγαρία και Ρουμανία τις ώρες αιχμής μετά τη δύση του ηλίου (19.00- 23.00) από τις 7 Ιουλίου μέχρι και σήμερα. Με προφανές αποτέλεσμα την σημαντική επιβάρυνση των βιομηχανιών.

Γεγονός που καταδεικνύει ότι ο ισχυρισμός των ιθυνόντων ότι οι βιομηχανίες δεν έχουν ανάγκη επιδότησης λόγω των υψηλών τιμών, διότι μπορούν να κάνουν διμερείς συμβάσεις δεν ευσταθεί, καθώς οι προσφερόμενες στην αγορά μακροχρόνιες συμβάσεις (PPA) κυρίως με ΦΒ, ουδόλως αποτελούν εργαλείο για τις βιομηχανίες κατάλληλο για να αντισταθμίσουν τον κίνδυνο από τις υψηλές τιμές της χονδρεμπορικής αγοράς που παρατηρούνται στις ώρες αιχμής.

Ούτε όμως στις ώρες ηλιοφάνειας καθώς τους μήνες χαμηλής ζήτησης παρατηρείται κανιβαλισμός των τιμών της αγοράς κάτω από τη συμφωνημένη τιμή του PPA.

Εκτός εάν η πολιτική ηγεσία δώσει την προτεραιότητα που απαιτείται και ασκήσει επιτέλους πολιτική πίεση στις Βρυξέλλες για την έγκριση του μηχανισμού Green pool, ο οποίος προβλέπει την προσαρμογή του προφίλ λειτουργίας των ΑΠΕ στο ομαδοποιημένο (pool) προφίλ της ζήτησης των βιομηχανιών.

Από τα ανωτέρω προκύπτει η ανάγκη λήψης διαρθρωτικών αλλαγών στη λειτουργία της χονδρεμπορικής. **Με πρώτη αλλαγή την κατάργηση του μοντέλου της υποχρεωτικής αγοράς, βάσει του οποίου σήμερα όλη η ενέργεια περνάει υποχρεωτικά από το χρηματιστήριο.** "Ήτοι μία αγορά μέσω της οποίας θα μπορούν οι καταναλωτές να επωφελούνται από τη φθηνή ενέργεια των ΑΠΕ και να μπορούν οι προμηθευτές και οι μεγάλοι καταναλωτές να αντισταθμίζουν τον κίνδυνο από τις μεταβολές των τιμών, ανεξάρτητα από την γνωστή μας σποτ αγορά που λειτουργεί με οριακή τιμολόγηση.

Επιπλέον θα μπορούσε να εξεταστεί η υιοθέτηση μέτρων για τη στήριξη των βιομηχανιών έντασης ενέργειας, παρόμοια με την πρόταση της Ιταλίας. Σύμφωνα με πληροφορίες αυτή προβλέπει τη διάθεση σε βιομηχανίες έντασης ενέργειας μέσω δημοπρασιών ποσότητας ηλεκτρικής ενέργειας 20 TWh για τα τρία επόμενα έτη σε τιμή 60 €/MWh μέσω συμβάσεων οικονομικών διαφορών (cfd) με αντίστοιχη δέσμευση των εν λόγω βιομηχανιών να αναπτύξουν έργα ΑΠΕ, την παραγόμενη ενέργεια των οποίων θα πωλούν ακολούθως στη χονδρεμπορική αγορά στην τιμή των 60 €/MWh.

Είναι σαφές ότι οι τιμές ηλεκτρικής ενέργειας στη χώρα μας πολύ δύσκολα θα γίνουν ανταγωνιστικές χωρίς τη λήψη διαρθρωτικών αλλαγών στο ισχύον μοντέλο αγοράς σε βαθμό που να ευνοούν τον εξηλεκτρισμό της βιομηχανίας και γενικότερα της οικονομίας.

Αναφερόμενοι στον στόχο για συμμετοχή των ΑΠΕ στην ηλεκτροπαραγωγή στο 77% το 2030 θεωρούμε ότι θα επιφέρει σημαντικό πρόβλημα με την ευστάθεια του συστήματος για μεγάλες περιόδους, παρά την όποια ανάπτυξη συστημάτων αποθήκευσης

Και τούτο διότι εκτιμούμε ότι η συνολική ισχύς των ΦΒ το 2030 ενδέχεται να πλησιάσει τα 19 GW βάσει του αριθμού των όρων σύνδεσης για έργα ΑΠΕ, που έχουν δοθεί και τους παρατηρούμενους ρυθμούς υλοποίησης των έργων. Σίγουρα πάντως θα είναι πολύ υψηλότερη των 13.5 GW που αναφέρονται στο κείμενο.

Συγκεκριμένα, ήδη έως το τέλος Αυγούστου κλείδωσαν ταρίφες, έργα 2.7 GW ΦΒ, ισχύος έως 1MW, καθώς επίσης εγκρίθηκαν με προτεραιότητα 2.4 GW, κυρίως ΦΒ, στο πλαίσιο των «βιομηχανικών PPA».

Θεωρούμε επίσης ότι οι υπολογισμοί σας, για έστω μια μικρή οριακή αύξηση της Ζήτησης έως το 2030 δεν θα ευοδωθούν, πόσο μάλλον όταν βασίζονται στην υπόθεση για αύξηση της ΗΕ στις μεταφορές και στην παραγωγή υδρογόνου.

Η περαιτέρω αύξηση των ΑΠΕ στο μείγμα θα οδηγήσει σε μαζικές απορρίψεις της παραγόμενης ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ, καθώς η συνολικά παραγόμενη ενέργεια θα ξεπερνάει κατά πολύ τη

ζήτηση σε βαθμό που τα όποια έργα αποθήκευσης θα έχουν τεθεί σε λειτουργία δεν θα μπορούν να εξομαλύνουν το πρόβλημα. Πάνω δε από ένα μέγεθος αποθήκευσης το πρόβλημα απλά θα μετατοπιστεί σε άλλες ώρες μέσα στην ημέρα.

Καταλήγοντας επισημαίνουμε ότι τους τελευταίους μήνες παρατηρούμε ότι οι οποίες εξαγωγές πράσινης ενέργειας από ΑΠΕ είναι ελάχιστες και γίνονται σε πολύ χαμηλές τιμές. Αντίθετα η αύξηση των εξαγωγών που παρατηρείται, ιδιαίτερα τους δύο τελευταίους μήνες, αφορά εξαγωγές ηλεκτρικής ενέργειας παραγόμενης από μονάδες φ.α ή και λιγνιτικές μονάδες, κύρια στις ώρες αιχμής με τη δύση του ηλίου.

Κεφάλαιο 3.1.8, Μέτρα και πολιτικές για τη βιομηχανία

Η απανθρακοποίηση των βιομηχανιών, των οποίων οι εκπομπές δεν χαρακτηρίζονται ως hard to abate, δεν θα γίνει απαραίτητα για όλες μέσω εξηλεκτισμού.

Και τούτο διότι ο εξηλεκτρισμός δεν είναι πάντα ο ενδεδειγμένος τεχνικά σε όλες τις παραγωγικές διαδικασίες για την αντικατάσταση του φ.α.

Για δε τις βιομηχανίες των οποίων οι εκπομπές χαρακτηρίζονται ως hard to abate, θεωρούμε πολύ κρίσιμο να δοθεί λύση στην εκκρεμότητα με την αποθήκευση του CO₂ Πρίνο, ώστε να προχωρήσουν τα σχεδιαζόμενα έργα δέσμευσης του CO₂ (CCUs) στις τσιμεντοβιομηχανίες και στα διυλιστήρια.

Επίσης δεν συμφωνούμε με το επιχείρημα ότι η αύξηση της τιμής των EUAs θα αποτελέσει ικανό κίνητρο για τον εξηλεκτρισμό των βιομηχανικών διεργασιών, καθώς η αύξηση των EUAs αφενός θα αυξήσει την τιμή της ηλεκτρικής ενέργειας, αφετέρου πιθανότατα να μην επαρκεί για να αντισταθμίσει το όποιο κόστος της απαιτούμενης επένδυσης σε συνδυασμό με το αναμενόμενο κόστος λειτουργίας μετά την επένδυση (βαθμός απόδοσης, Kwh/ tn προϊόντος).

Είναι σημαντικό να επισημάνουμε ότι δεν μας βρίσκει σύμφωνους η υιοθέτηση της διατύπωσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ότι ο Μηχανισμός Συνοριακής Προσαρμογής Άνθρακα (Carbon Border Adjustment Mechanism) «επιχειρεί να εξαλείψει το αθέμιτο πλεονέκτημα προϊόντων που παράγονται σε τρίτες χώρες χωρίς να επιβαρύνονται από αντίστοιχα κόστη με αυτά που επιβάλλει ο ΣΕΔΕ στην Ενωμένη Ευρώπη, παρέχοντας στην ευρωπαϊκή βιομηχανία το «ζωτικό χώρο» να επιβιώσει και να αναπτυχθεί», για τους λόγους που εξηγούμε εκτενώς παρακάτω.

Κατ' αρχή το προς διαβούλευση κείμενο αποφεύγει να αναφέρει ότι στο ίδιο πλαίσιο μια από τις πιο σημαντικές παρεμβάσεις που προτείνονται είναι η **σταδιακή μείωση, από το 2026 έως το 2035, που θα επέλθει η ολική κατάργηση, των δωρεάν δικαιωμάτων CO₂ (EUAs), που διατίθενται μέχρι σήμερα σε συγκεκριμένους βιομηχανικούς κλάδους, όπως το τσιμέντο, ο χάλυβας, το αλουμίνιο και τα λιπάσματα (carbon leakage).**

Η επακόλουθη αύξηση της ζήτησης στο ευρωπαϊκό χρηματιστήριο από τις βιομηχανίες για EUAs, μετά την κατάργηση των δωρεάν, θα έχει σαν αποτέλεσμα τη σταδιακή αύξηση των τιμών τους. Διευκρινίζουμε ότι στις τρίτες χώρες δεν υφίσταται υποχρέωση στις αντίστοιχες βιομηχανίες για πληρωμή περιβαλλοντικού φόρου για τις εκπομπές τους.

Από τα παραπάνω αντιλαμβανόμαστε ότι από το 2026 σταδιακά θα προκύψει **σημαντική αύξηση του κόστους παραγωγής σε μια σειρά βιομηχανικά προϊόντα** κατ' ελάχιστον 30-40% μέχρι το 2034, γεγονός που είναι βέβαιο ότι δεν έχει ληφθεί υπόψη για την κατασκευή υποδομών όπως ηλεκτρικές διασυνδέσεις, νέες επενδύσεις σε ΑΠΕ Η αύξηση αυτή προφανώς θα έχει σημαντική αρνητική

επίπτωση στη διεθνή ανταγωνιστικότητα της ευρωπαϊκής βιομηχανίας και αναπόφευκτα **θα περάσει στους ευρωπαίους καταναλωτές.**

Οι κοστολογήσεις για την κατασκευή υποδομών όπως ηλεκτρικές διασυνδέσεις, νέες επενδύσεις σε ΑΠΕ, δεν φαίνεται να έχουν λάβει υπόψη τη βέβαιη αύξηση του κόστους αγοράς βασικών μετάλλων όπως χάλυβα (στην κατασκευή αιολικών) και αλουμινίου (ηλεκτρικές διασυνδέσεις, φωτοβολταϊκά) δεδομένου ότι η συμπερίληψή τους στο CBAM θα αυξήσει το κόστος κατ' ελάχιστον 30-40% μέχρι το 2034 λόγω της φορολόγησης του περιεχομένου εκπομπών άνθρακα σύμφωνα με την Eurofer και European Aluminium Association).

Ήδη καταγράφεται αύξηση των εισαγωγών από τρίτες χώρες τα τελευταία έτη στα προαναφερθέντα βιομηχανικά προϊόντα, λόγω του αυξημένου κόστους ενέργειας που αντιμετωπίζουν οι ευρωπαϊκές βιομηχανίες σε σύγκριση με άλλες μεγάλες χώρες όπως Κίνα, Ινδία και Αμερική.

Πιστεύουμε ότι το ανωτέρω μέτρο αποσκοπεί στο να φέρει **σημαντικά έσοδα στα ταμεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής**, τα οποία θα χρησιμοποιηθούν για τη χρηματοδότηση των αναγκαίων επενδύσεων για την απανθρακοποίηση, παραγνωρίζοντας τις αρνητικές επιδράσεις που θα έχει στους ευρωπαίους καταναλωτές και στη βιομηχανία.

Επομένως γίνεται αντιληπτό ότι μεγάλο μέρος του κόστους στην πορεία για την πράσινη μετάβαση σχεδιάζεται να μεταφερθεί εμμέσως στους καταναλωτές, ενώ είναι αμφίβολο το πότε θα μειωθούν οι τιμές ενέργειας.

Ο νέος μηχανισμός CBAM θα επιβάλει πρόσθετη χρέωση στα αντίστοιχα εισαγόμενα βιομηχανικά προϊόντα ανάλογα με το αποτύπωμα άνθρακα που έχουν, αλλά και στην εισαγόμενη ενέργεια.

Στη θεωρία βέβαια όλα είναι εύκολα. Στην πράξη όμως, ενώ η ευρωπαϊκή βιομηχανία θα επιβαρυνθεί λόγω των ανωτέρω ρυθμίσεων για το σύνολο της παραγωγής της, καθώς στις εξαγωγές προς τρίτες χώρες δεν θα της επιστρέφεται το κόστος άνθρακα που επωμίστηκε, οι ανταγωνιστές της θα επιβαρύνονται μόνο για τις εξαγωγές τους προς την Ευρώπη και τούτο εφόσον δεν καταστρατηγηθεί ο νέος μηχανισμός.

Σίγουρα τίθεται ερώτημα στο κατά πόσον είναι δυνατός ο έλεγχος της ακρίβειας των στοιχείων ως προς το αποτύπωμα άνθρακα των εγκαταστάσεων σε τρίτες χώρες, καθώς θα είναι πολύ εύκολο για τους εισαγωγείς μέσω αναδιάταξης των πόρων (resource shuffling) να αποφεύγουν την επιβολή φόρου.

Επίσης είναι βέβαιο ότι η εφαρμογή του CBAM θα επηρεάσει αρνητικά την ανταγωνιστικότητα των παραγόμενων προϊόντων εντός ΕΕ, τα οποία βρίσκονται πιο κάτω στις αλυσίδες αξίας (downstream).

Οι αρνητικές επιπτώσεις για τις ελληνικές βιομηχανίες χάλυβα και τσιμέντου λόγω του CBAM θα είναι μεγαλύτερες ως προς τις αντίστοιχες ευρωπαϊκές, καθώς ο δείκτης έντασης εμπορίου για το χάλυβα στην Ελλάδα είναι 52.7% έναντι 25.3% στην ΕΕ και για το τσιμέντο 24.7% στην Ελλάδα έναντι 6.7% στην ΕΕ.

Έχει επίσης ανακοινωθεί ότι το 2026 θα αποφασιστεί εάν θα προχωρήσει η κατάργηση μιας ακόμη κρατικής ενίσχυσης που δίδεται στις επιλέξιμες βιομηχανίες για την Αντιστάθμιση της επιβάρυνσης από το έμμεσο κόστος εκπομπών, η οποία θα επιφέρει μια πρόσθετη σημαντική επιβάρυνση στους κλάδους των μετάλλων.

Δυστυχώς φοβόμαστε ότι οι αποφάσεις για επιτάχυνση της πορείας της πράσινης μετάβασης επηρεάζονται από τις γεωπολιτικές εξελίξεις σε βαθμό που οδηγεί στο να υποβαθμίζονται οι αρνητικές επιπτώσεις στην ανταγωνιστικότητα των ευρωπαϊκών βιομηχανιών έντασης ενέργειας.

3.3.1 Μέτρα και πολιτικές για την ανάπτυξη βιομεθανίου

Θεωρούμε ότι γίνεται μεν αναφορά σε αύξηση παραγωγής βιομεθανίου αλλά δεν προτείνονται συγκεκριμένα μέτρα και πολιτικές, master plan, όπως έχουν γίνει σε άλλες χώρες ώστε να ληφθούν υπόψη οι δυνητικές πρώτες ύλες, κλπ.

Επίσης παρατηρούμε ότι γίνεται αναφορά σε «πιστοποιητικά ανανεώσιμου αερίου για το βιομεθάνιο», αλλά σύμφωνα με τις κατευθύνσεις της ΕΕ τα unbundled πιστοποιητικά που πωλούνται σε δημοπρασίες δεν εξυπηρετούν οποιαδήποτε απόδειξη κατανάλωσης πράσινης ενέργειας, όπως εξάλλου συμβαίνει με τις δημοπρασίες των πιστοποιητικών που προέρχονται από μονάδες ΑΠΕ επιδοτούμενες, που διενεργεί ο ΔΑΠΕΕΠ, ο οποίος όμως δεν τα αποδέχεται ως αποδεικτικό κατανάλωση πράσινης ενέργειας στο πλαίσιο του μηχανισμού επιδότησης των επιλέξιμων βιομηχανιών για την Αντιστάθμιση της επιβάρυνσης από το CO₂.

Demand response- Απόκριση Ζήτησης.

Μας προκαλεί δυσάρεστη έκπληξη η παράλειψη μιας αναφοράς στο τι προβλέπει ο νέος ευρωπαϊκός κανονισμός λειτουργίας της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας αναφορικά με την απόκριση ζήτησης.

Συγκεκριμένα υπό το πρίσμα του νέου ευρωπαϊκού κανονισμού λειτουργίας της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας αναδεικνύεται ως προτεραιότητα η ενθάρρυνση της συμμετοχής της Ζήτησης (non fossil flexibility) στην αγορά (είτε στην αγορά επόμενης ημέρας, είτε στην αγορά εξισορρόπησης), ώστε να μειωθεί το συνολικό αποτύπωμα άνθρακα στην αγορά.

Προς τούτο ο νέος κανονισμός προβλέπει τη δυνατότητα τα κράτη μέλη να θεσπίσουν μηχανισμό επιδότησης της διαθεσιμότητας ισχύος της Ζήτησης (non fossil flexibility support schemes), σαν επιπλέον κίνητρο για τη συμμετοχή της ζήτησης, εφόσον δεν ικανοποιείται ένας ενδεικτικός στόχος ελάχιστης συμμετοχής της ζήτησης στην αγορά (άρθρο 19 f,g).'

Η ρητή αναφορά σε non fossil μηχανισμό καθιστά σαφή την πρόθεση της Επιτροπής να εξαιρέσει τις συμβατικές μονάδες φ.α.

Είναι γεγονός ότι η συμμετοχή της Ζήτησης στην αγορά εξισορρόπησης σήμερα είναι περιορισμένη, παρά το ότι έχουν εκδοθεί άδειες για φορείς εκπροσώπησης φορτίου πολλών MW.

Ήδη η Γαλλία ενέκρινε μηχανισμό αποζημίωσης της διαθεσιμότητας ισχύος, κυρίως για τη Ζήτηση σε πρώτη φάση, SA 107352, όπου περιγράφεται ότι οι ενεργοποιήσεις διακοπών θα γίνονται μέσα από τους υφιστάμενους μηχανισμούς αγοράς. Στην ουσία λειτουργεί ως πρόσθετο κίνητρο για τις βιομηχανίες για να συμμετάσχουν τόσο στην αγορά εξισορρόπησης όσο και στην αγορά επόμενης ημέρας.

Αντίθετα παρατηρούμε ότι στο κείμενο προβάλλεται ως αναγκαίος ο σχεδιασμός ενός κατάλληλου εθνικού μηχανισμού αποζημίωσης μονάδων ηλεκτροπαραγωγής από φ.α, καθώς την περίοδο 2030-2040 εκτιμάται ακόμα μεγαλύτερη μείωση των ωρών λειτουργίας τους λόγω της ανάπτυξης εγκαταστάσεων αποθήκευσης ενέργειας. Θα ήταν ενδιαφέρον να αναφέρατε και την επιβάρυνση από τον εν λόγω μηχανισμό στους καταναλωτές.

Ρυθμιζόμενες χρεώσεις- χρέωση χρήσης δικτύου, ΕΤΜΕΑΡ, ΥΚΩ

Ορθά στο κείμενο γίνεται αναφορά ότι «η ύπαρξη χαμηλών τιμών ηλεκτρικού ρεύματος είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την επιτυχία του εξηλεκτρισμού».

Αναφερόμενοι στον εξηλεκτρισμό της βιομηχανίας το ορθότερο είναι «η ύπαρξη ανταγωνιστικών τιμών ηλεκτρικού ρεύματος τουλάχιστον ως προς τους ευρωπαϊούς ανταγωνιστές μας.....» αντί του όρου χαμηλών τιμών.

Ανάμεσα στις προτεινόμενες δράσεις βλέπουμε ότι ορθώς επισημαίνεται «συγκράτηση σε εύλογα επίπεδα του κόστους των ρυθμιζόμενων χρεώσεων που σχετίζονται με την ανάπτυξη των δικτύων σε συνδυασμό με τη σταδιακή μείωση, ως την οριστική εξάλειψη, των ρυθμιζόμενων χρεώσεων που σχετίζονται με τις ΑΠΕ (ΕΤΜΕΑΡ -αφού λήξουν οι συμβάσεις με υψηλές επιδοτήσεις) και την επιδότηση των καταναλώσεων στα νησιά (ΥΚΩ -αφού θα έχουν υλοποιηθεί οι διασυνδέσεις)».

Αναφορικά με το ΕΤΜΕΑΡ επισημαίνουμε ότι αφενός οι συμβάσεις με υψηλές επιδοτήσεις λήγουν σε 17 έτη, επομένως δεν διαφαίνεται δυνατότητα μείωσης της εν λόγω χρέωσης. Αφετέρου θα υπάρξει κόστος για την επιδότηση των υπεράκτιων αιολικών πάρκων, των μονάδων αποθήκευσης, και επενδύσεων όπως π.χ της Αμφιλοχίας.

Υπενθυμίζουμε την επιδότηση κατά 50% του κόστους διασύνδεσης όλων των έργων ΑΠΕ και αποθήκευσης με έμμεση μεταφορά του κόστους αυτού στον καταναλωτή μέσω της χρέωσης χρήσης συστήματος, κόστος που υπολογίζεται ότι θα ξεπεράσει τα 400εκ €, για την οποία δεν γίνεται καμία αναφορά στο κείμενο της διαβούλευσης.

Αναφορικά με τα ΥΚΩ δυστυχώς επίσης δεν διαβλέπουμε μείωση της χρέωσης παρά την ολοκλήρωση των διασυνδέσεων των νησιών, καθώς, χωρίς την απαραίτητη αιτιολόγηση, ο διαχειριστής του συστήματος διαπιστώνει την ανάγκη διατήρησης στα νησιά των υφιστάμενων παλαιών ή νέων συμβατικών μονάδων σε εφεδρεία.

Χαρακτηριστικά αναφέρουμε τη μεταφορά των αεροστροβιλικών μονάδων του ΗΡΩΝΑ στην Κρήτη, παρά την διασύνδεση της Κρήτης με δύο διπλές γραμμές μιας με Πελοπόννησο με εναλλασσόμενο ρεύμα και μια δεύτερη με Αττική με DC, καθώς και τη διατήρηση των παλαιών πετρελαϊκών μονάδων στις Κυκλάδες.

Διευκρινίζουμε ότι σύμφωνα με τις νέες Κατευθυντήριες γραμμές για κρατικές ενισχύσεις προβλέπεται η δυνατότητα θέσπισης μειωμένης χρέωσης για τις βιομηχανίες έντασης ενέργειας, δυνατότητα που οι υπεύθυνοι δεν υιοθετούν μέχρι σήμερα, ίσως στο πλαίσιο της γενικότερης πολιτικής ότι η βιομηχανία δεν αποτελεί προτεραιότητα.

Συμπερασματικά δυστυχώς αναμένεται σημαντική αύξηση των ρυθμιστικών χρεώσεων στη χώρα μας, γεγονός που θα επιδράσει αρνητικά στον εξηλεκτρισμό όλων των δράσεων.

Με εκτίμηση,
Αντώνιος Κοντολέων
Πρόεδρος Δ.Σ.